

har nævnt, maaffe ikke aldeles paa de enkelte Lufinder stemme med, hvad der blev nævnt af det ærede Medlem, ligger Grunden deri, at af det, der er henregnet til Aktiekapitalen, er der endnu Noget, der ikke er indbetalt, ligesom det ogsaa er muligt, at Driftsgjælden er lidt forandret nu fra, hvad den var dengang de Oplysninger, jeg sigter til, fremkom. Men naar Baneanlægget saaledes erhverves for en Udgift af 328,000 Kr. pr. Mil, vil det ikke være en høj Pris for Anlægget; navnlig efter de nuværende Priser paa Jernbanemateriel. Jeg tvivler heller ikke om, at der vil ske en Stigning i Banens Indtæcter, saaledes at den Rente af den hele Anlægssum, som derved udkommer for Staten, vil kunne naae saa vidt, som den første ærede Raler angav, og jeg skal i den Henseende nævne, at, naar Banen gaar over i Statens Haand, vil derved en ikke ubetydelig Udgift i Administrationsomkostninger bespares. Denne Udgift til Administrationsomkostninger kan vistnok ansættes til en 1,500 Kr. pr. Mil, og man vil da komme op til en Indtægt af omtrent 90,000 Kr. Det er en meget passende Rente i Forhold til, hvad vore Baner isøvrigt have givet, og Staten faar da nogen Rente af det betydelige Beløb, den har tilskudt, og hvorefter den under de nuværende Forhold ikke kan vente at faae nogensomhelst Rente. Jeg kunde altsaa gjerne uden videre slutte mig til Forslaget, som det foreligger; men naar jeg desuagtet ønsker nogle Oplysninger, skulle disse gaa ud paa dels at erfare, hvorledes Regjeringen stiller sig ligeoverfor dette Lovforslag, og navnlig, hvorvidt der overfor den Udgift, der vil blive paadraget Statskassen, dersom Lovforslaget gaar igjennem, er nogen Betænkelighed for Regjeringen ved med al Iver at søge fremmet de os forelagte Lovforslag om de centrale Forbindelser; vi have jo her haft til Behandling Love om Dampfærger. Det Udvalg, som var nedsat i Samlingen 1877—78, udtalte i sin Betænkning som sit Ønske, at der ikke af Statskassen maatte finde nogen Udgift Sted til nye Jernbaneforetagender i Fyn og Sjælland, før den Forbedring af de centrale Forbindelser var bragt tilveie, som man ønskede. Jeg tvivler imidlertid ingenlunde om, at der vil være Midler til at fremme baade det One og det Andet. Jeg kan ikke tro rettere end, at det vilde endogsaa være fordelagtigt for Statskassen at fremme baade denne Lov og de andre Love, hvortil jeg sigtede, og jeg skal derfor ligesom den første ærede Raler anbefale Lovforslaget til Thinget.

Indenrigsministeren (Steel): Efter den ubtrykkelige Anledning, den sidste ærede Raler har givet mig, skal jeg gjerne udtale, hvad jeg ellers vilde anse for at være temmelig overflødig, at Regjeringens Stilling overfor denne Sag er velvillig.

Regjeringen har ved tidligere at forelægge Forslag, der gik i samme Retning som det foreliggende, allerede viist dette, og Regjeringen har i det Hele ved de forskellige Behandlinger af Sagen stillet sig velvilligt overfor Spørgsmaalet om Enhvervelsen af disse Baner. Det er slet ikke blot, fordi man ansaa disse Baner for at være vigtige nok til at burde inddrages i Statsbanenettet i Sjælland, og fordi man tror, det kan ske paa Betingelser, som, om de just ikke ere overordentlig fordelagtige, dog i ingen Henseende ere ringere end de, hvorpaa man har erhvervet endel andre Statsbaner ved Kjøb, men endelig ogsaa af Hensyn til Egnens Befolkning, idet man tror, at de have levet under et saadant Tryk, og at der hviler en saadan Usikkerhed over Pengeforholdene ved dette Jernbaneanlæg, at det er i Alles velforstaede Interesse, ogsaa i Statskassens, der er interesseret deri, at faae en endelig og klar Afgjørelse af disse Forhold. Det er af disse Hensyn, at Regjeringen har stillet sig, og, hvad jeg kan udtale paa Regjeringens Vegne, endnu stiller sig velvilligt overfor Forslaget. Ligeoverfor det samme ærede Medlem, der ønskede en Udtalelse fra Regjeringen om, hvorvidt den troede, at Vedtagelsen af dette Forslag kunde have nogen Indflydelse paa Spørgsmaalet om de Forslag, der ere fremsatte angaaende Udviklingen af vore Kommunitationsmidler andre Steder — han har formodentlig derved navnlig sigtet til Dampfærgesforbindelsen mellem Korsør og Nyborg — skal jeg udtale, at jeg ikke har den Tro, at Vedtagelsen af dette Forslag vil have nogensomhelst Indflydelse paa hint Spørgsmaal.

Bloug: Jeg reiser mig ikke for at modsætte mig det foreliggende Forslag. Jeg kan i meget Bessentligt være enig med den første ærede Raler (Mourier-Petersen); jeg tror, at Billighed taler for, at man nu faar denne Sag bragt til ende. Men i een Henseende kan jeg dog ikke være enig med ham, deri nemlig, at den samme Bane vilde være bleven anlagt af Staten, dersom man havde ventet derefter; thi hvorvel jeg indrømmer, at blandt de lokale Baner er denne vistnok en af dem, der maa interessere Staten mest, og hvorvel jeg fremdeles erkjender, at, naar Staten kan finde Interesse i at anlægge en Jernbane fra Oddegrund til Eghsted, gives der ikke, saavidt jeg kan skjønne, noget lokalt Anlæg i Danmark, som kan være Staten uvedkommende, eller som Staten ikke kan overtage, saa maa jeg dog gjøre den Bemærkning, at de lokale Interesser have faaet en vis Indflydelse paa denne Banes Skikkelse, paa dens Retning, medens Banen vilde have faaet en anden Skikkelse, en anden Retning, dersom Anlægget var blevet opsat, indtil Staten havde overtaget det. Det lader sig jo ikke negte, at Rivalitet mellem Aarhus og Randers har gjort denne Bane til en Gaffelbane